

Ο ΜΟΝΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Τό εξάισον ποιήμα θά έμεινεν, άσφαλώς, χωρίς συνέχειαν, εάν δέν είχαν, ως τελευταίαν στροφήν, τό θαύμα τής 'Αναστάσεως. Διότι είς τήν συναρπάζουσαν δύναμίν τής ένυπάρχουσ, ένεργών στοιχείων άλύτου αιώνητου, και ή απόδειξις και ή δικαιοσύνη τής πίστewς. Έπειά ή Χριστιανισμός κατέστη έκτοτε κοσμογονική πράξις, ή οποία, με τήν έκπληκτικήν λιτότητα του άληθινού, περνώ άπρόσβλητος και άκλιτος, επάνω από τας θεάλλας του χρόνου' επάνω από τήν τρομακτικήν περιείδησιν τής ιστορίας, διά να συγκρατή και να κατευθύνη τήν θαθέως τεταραγμένην άνθρωπότητα. Νά τήν συγκρατή από τήν κυλίνδουσαν είς τήν έραλκτικήν, τήν πυρακτωμένην έρημον των παθών και του ύλισμού. Νά τήν κατευθύνη είς περιούχας, όπου αποβαίνει δυνατή ή συνάντησις του άνθρώπου με τον άνθρώπου. Καί είναι τόσον αναγκαία αυτή ή συνάντησις είς τούς καιρούς μας, τούς τόσον φο-

τισμένους με τό άγχος του επιστημονικού αυτοαφραρισμού και τούς τόσον θραείς από τήν άγωνίαν τής θιοτικής άνασφαλείας. Τής ελπίδος αυτής τής συναντήσεως πηγή μένει τό ήνεωγμένον μνημείον τής Εύαγγελικής σελίδος, με τόν άγγελικόφρον του Οριάμβου, που πληροφορεί τας άφρωσιωμένες γυναίκας, ότι 'Ανάστη ή Κόριος. Είχε κλεισθή έκεί από τήν θίαν τής μικρότητος και τήν ίσχύν τής άνθρωπίνης άδυναμίας, ή 'Αλήθεια του Κόσμου. Καί τά πάντα έφαινοντο άπολεσθέντα, ύστερα από έκείνο τό συγκλονιστικόν 'Ετελέσται. Τά πάντα έφαινοντο καταποτισθέντα μέσα είς τόν ζόφον, που διεδεχθη τόν τρομακτικόν σεισμόν' μέσα είς τήν τραχινή άμνηχανίαν από τό ψυχικόν κενόν, που άφίκεν ή Σταύρωσις. Είς τήν σκηνήν δέν ύπήρχε πλέον ή 'Οδηγός. 'Ο ύπερόχος λόγος, ή μορφή, ή άκτινοβολία

είχαν αφινείως χαθή. Καί τό μόνον, που πρέπει να έμεινε, δέν ήτο παρά ή άπογοήτευσις ύστερα από τήν διάλυσιν κέποις άπαραμείλως ύραίας χμαίρας. Έν τούτοις δέν ήτο άνερον. Δέν ήτο ψευδαίσθησις σωτηρίας. Δέν ήτο εϊδυλική παρένθεσις μέσα είς τήν άχμηρότητα τής άσημαντολόγου καθημερινότητος. Ηίτο αυτή ή λύτρωσις, ή ήτοι ή αιώνητις. Καί έσφαγήσθη με τήν 'Ανάστασιν. Μετ' αυτήν γνωρίζε πλέον ή άνθρωπος, ότι τό 'Αλήθει δέν άπόλλυται. 'Ότι ή 'Αγάπη, είς τήν όποίαν ή 'Ιησους συνώψισεν όλον τό μεγαλείον και όλον τό κύρος τής διδαχής Του, άποτελεί τόν μόνον ζώντα προσανατολισμόν. 'Ότι ή πόνος είναι μέγας δημιουργός, μέγας εξωραϊστής, μέγας καλλιτέχνης ήθικής εϋγενείας. Καί ότι ή έλπίς άνακύπτει κάθε φορά μέσα από κέποιον τάφον διά να κατοχυρώση τήν συνεκτικότητα είς ό,τι είμένον.

δικαιον και άνθρώπινον, είς ό,τι Χριστιανικό, έχει πιστευθή. 'Ας έβη, λοιπόν, σήμερα κάθε άνθρωπος τόν έν μέσφ θεμθωτικώς νεφέλης πληροφοροπόδην 'Αγγελον. 'Ας άκούση τήν μελωδίαν του 'Ηγέρθη. Καί άς άφήση έκούτον έπίσην να έγερθή είς τήν έναντίαν ένός Κόσμου, άπηλαγμένον από τήν διαβρωτικήν άμφεβολίαν, που ένσταλάζει ή ύλη. 'Απηλαγμένον από τήν έξουθενωτικήν εύχαρίστησιν του μέσου, από τήν σπαρακτικήν θουλιμίαν τής ιδιοτελείας και του συμφοροντος. 'Ο Κόριος 'Ανάστη, διά να αισθάνονται κέποτε έντός των τήν 'Ανάστασιν οι άνθρωποι. 'Όπως τήν αισθάνονται τά πάναγα ζήθη του άγρού, που φρικούν είς τήν ίωσπελν του έβρου. 'Όπως τήν αισθάνονται τά παιδιά, που σκρυτούν με τήν φρονετώδη χαράν τής παχαλινής καμπάνας...

ΣΤΑΘΕΡΑ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο κ. ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ ΠΡΟΕΒΗ ΕΙΣ ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΡΓΚΕΓΙΕΦ ΔΙ' ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

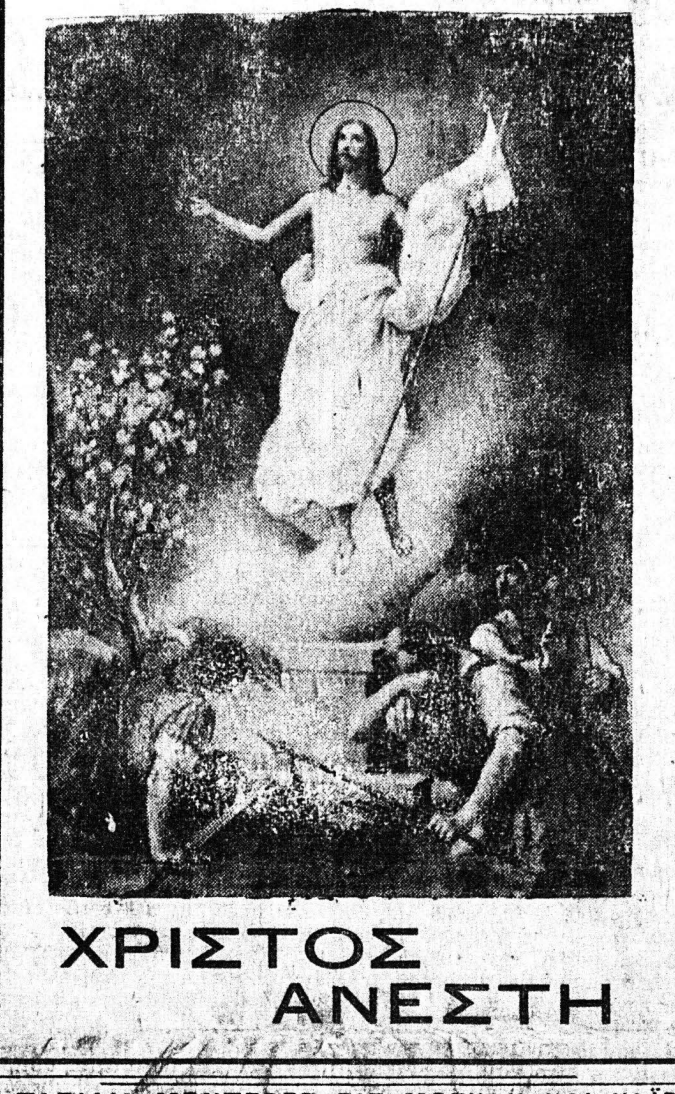
Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 16. 'Ο ύπουργός των 'Εξωτερικών κ. Εύαγγ. Αβέρωφ εκάλεσε σήμερα παρ' αυτόν τόν Ρώσον πρεσβευτήν κ. Σεργκέγιεφ και είπε μετ' αυτού μακράν συνομιλίαν παραταθείσαν επί μίαν περίπου ώραν. Περί του τι άπέωρα ή συνομιλία των δύο άνδρών ύδαμεί ανακοίνωσις έγένητο τόσον έν μέρος του 'Ελληνος ύπουργού 'Εξωτερικών όσον και έν μέρος του πρεσβευτού της Σοβιετικής 'Ενώσεως. Εγγνώστη έν τούτοις εξ άσφαλουσ πηγών ότι ό κ. Αβέρωφ προέβη είς παρατάσεισ πρός τόν πρεσβευτήν κ. Σεργκέγιεφ διά ύφιστάμενας ένεργίας τής Σοβιετικής 'Ενώσεως αί όποιαι δύνανται να θεωρηθούσ έν άπαράδεκτος άνάμειξις είς τά έσωτερικά τής 'Ελλάδος.

Η ΣΤΗΝΗ ΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τής ημέρας τής κατάρτις, τότε που ή κάθε ζωή είχε χάσει τήν αξία της και ό θάνατος ήταν άπλό, πολύ άπλό έπιστάδιο, συνέβη μία ιστορία γεμάτη άνθρώπινη ζεστασιά. Τό παχαλινό έκείνο μεσημεριάκι άνάντις κανέλις με εύχαρίστηση τή μοσχοβολία, που έρχοντάσαν από τή φρέσκια χλόη. Ένα σαρλό λουλουδάκια άλφεισαν δόλγυρα και όλα είχαν μία άσυνήθιστη ζωντανία. Η μέλισσες λαίμαργα ποροδούσαν τόσους χυμούς από τήν καρδίαν των λουλουδιών και χρονοδούσαν τήν έρημία. Η φύσις τής φύσεως είχαν άποκείμα από τήν φλυαρία. Γέ κλειστά άργυροάκταν με κομβέντες μυστηριακές και άκατάληπτες. Καί ήταν τότε μία πανηγυρική έκστασις γεμάτη ελπίσην. Διά άλιτάκια κάθονταν κοντά-κοντά, πάνω σε μία πέτρα και κομβεντάσαν τήν δική τους. Για μία στιγμή, ή ένας σπράχνει τον άλλο.

—Τί είναι ρέ, γιατί σπράχνεις; —Δέ σοφ φαίνεται πως έχου- με καλοκαιράκι; —Έχει γούστο να μωβινεις και καπιναίως. —'Ας τ' άστεία, και πάμε να τό εαπλώσομε. 'Εγώ έχω άγ-καίρει για όλη τή σαίζόν έξο- κικό. Καί κάνοντας τά δύο παιδιά κομψά τά σακκάκια τους, έαπλώσαν άνάσκελα και έφρασαν τά κακκίτια τους στα πρόσώ- πιά τους. —'Ακούσεσ τίποτα; —'Εγώ; 'Όχι. Σέ πειράζει ίσως τό στρώμα; —Σέ λίγο όμας εστειλάσονται και οι δύο καθαίτοι και άφου- κράτουνται. Καί σάν νιαορίσμη ή σάν κλάμα πουλιού άκούσθη- κέ πύ μακρά. —Τί νάναί τούτο πάλι; Ρω- τάει ή μεγαλύτερος. Μπα; Κι είμαι έρωτικός; —Τους δύο άλλτες δέν τους κρατάει ή τριτοση πιά και τρα- βάνε κατά τή φωνή. Πάνω στο χόμα βλέπουν ένα δειματικά. Διταχτικά και άτολμα, τά δύο παιδιά πένε κοντά. —'Η... 'Βούκολο τόχεις να- ναι χειροβόλιδο; —'Εγώ; ή μικρός τραβεί τό πανι- κά από κάτω σαλέει σάν μικ- κρό πορτοκάκι ένα κεφαλάκι άνθρώπου. —'Βρέ... τ' είναι τούτο διά; —Παλιό κονταμά παιδαρός. Η Σκίβρον τότε και ή με τό διά- νου στο έστρωμα και ή με τό διά- χυλά τους παπατεύουν άνά- λαφα τήν πουπουλένια σάρκα του προσώπου. Τό μαρό έχει βουτήξει κι όλα τό βρώμικο δόχτυλο του άλήτη και τό βυ- ζάντι άπλήτα. —Πεινάει τό έρμη... Τί θα γίνη τάρα; —Μένουν για λίγο άμλητοι κι έπειτα και τώ δύο τά μά- τια άστράφουνε από μία κοινή σνενηνώση. Βουτάνε τότε κι οι δύο τό μαρό και χάνονται άπλάσ τήν ζορκάκια. 'Όρες τάρα καθύμνησ ό' ένα παγακί, μα- κρά από τόν τόπο του εύρή- ματος, κάνουν πρόχειρο κομ- κρέσο. Στο μεταξύ, τό μαρό άρχισ να σπαράζει από τό κλάμα. —Ρέ Μήτρο, τί κοιταμάς κάναμε και τό πήραμε μέσα στην οικογενεία μας; Θα μάς μάκαση ή 'Ασφάλεια ρέ... Πάμε να τό δώσομε στον 'Ι- δρυμα. —Τί λές για γαστούλι τό πηρε; Τί θα γίνη όμας, που άνοιξε ή όρεξη του; 'Αφού εί- σαι τόσο πανόμωχος, άντε φώ- σαι να φέμε όλοι μαζώ. —Σάν τί λές να τρώει, ρω- τάει ή μικρός σκεπτικά. Μά, ναμίζω, κρέα φαγητά. Τουλου-

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΕΝΕΤΑΘΗΣΑΝ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΙΣ ΑΦΡΙΚΗΝ ΑΔΙΑΧΩΡΗΤΟΝ ΠΛΕΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΙ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΤΥΧΟΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ

ΚΑΙΗΠΤΑΟΥΝ, 16. —'Ο φόβος γενικής εξέγερσεως των μαύρων τής Νοτίου 'Αφρικής κατά τήν άρχομένην εβδομά- δα ύπερχέουσε τήν Κυβέρνη- σιν να έντεινέ τά καταπιεστι- κά μέτρα. Η άστυνομία προ- βάίνει είς αφινδιστικώς έρευ- νας, προληπτικώς συλλήψεις και διώξεις των τελέτων έκτός νόμου κομμάτων, τά όποια άντιθέτουν είς τήν πολιτι- κήν των φυλετικών διακρίσεων. 'Ηδη οι διευθυνταί πολλών φυλακών άναφέρουν είς τάς Κεντρικές 'Αρχάς ότι δέν είναι πλέον είς θέσιν να δεχθούσ άλλους τροφίμους, καθόσον τά κτήρια των έχουν ύπερπληρω- θη από τούς συλλαμβανόμε- νους μαύρους. Αί άρχαί άνέλαθον έκστρα- τεϊαν κατά τής προκηρυχθεί- σης διά τήν προσηγή Τρίτην άποχίω των μαύρων έν τών εργασιών των επί μίαν έβδο- μάδα και δεδαιούσ τόν πλη- θυσμόν ότι όλοι έκείνοι, οι ό-

ποιοι θα προσέλθουν είς τάς εργασιών των θα τούχουν άπο- τελεσματική προστάσις. Έν τώ μεταξύ, ή πολιτική των φυλετικών διακρίσεων τής Νοτιοαφρικαν ής κυβερνή- σεως έχει εξέγείρει τήν διε- θνή Κοινήν Γνώμην και αί κυβερνήσεις των άλλων άφρι- κανικών χωρών έτοιμάζονται διά τήν λήψιν πρακτικών μέ- τρων ώστε ή κυβερνήσις Φέρβρντ να άναθεωρήση τήν πολιτικήν της. 'Εξ άλλου οι Δυτικοί παρα- τηρηταί άνησυχούσ διά τάς σνεπειάς τής πολιτικής τής Νοτιοαφρικανικής Κυβερνήσε- ως, διότι πιστεύουν ότι αυτή δίδει πρόσφορον έδαφος είς τήν άναμενόμενην να ένταθή συντόμως διεύδουσιν των κομ- μουνιστών είς όλόκληρον τήν 'Αφρικήν. Πιστεύεται ότι αί νέαι επί- διώξεις θα σημειωθούσ μετά τήν μετάβαση του κ. Κροσ- τσεφ είς Γουίνεαν, Λιθουάν και Αιθιοπία.

ΑΣΘΗΝΕΙ Ο κ. ΜΟΛΟΤΩΦ ΕΙΣΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

ΠΑΣΧΕΙ ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΦΡΩΝ. ΜΟΣΧΑ, 16. Καθ' ή ένδόση, έώς του με τόν κ. Κροστώφ ό πρώην Ρώσον ύπομύον των 'Εξωτερικών κ. Μολότωφ είση- λθη είς νοσοκομείο τής Μό- σχας, πάσχον έν άσθενείαν των νεφρών. 'Ο κ. Μολότωφ από τής ρή-

ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕΝΤΕΡΕΣ ΕΙΣ ΜΟΣΧΑΝ ΚΑΙ ΚΑΙΡΟΝ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΧΕΙ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ 'ΥΦΕΣΕΩΣ, Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΤΡΟΠΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ

ΕΝΤΟΝΟΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΙΣ ΟΥΑΖΙΓΚΤΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. 'Ο Τούρ- κος πρωθυπουργός κ. Μεντε- ρές έχει όλοσχερώσ προσανα- τολίσει τήν πολιτικήν τής Τουρκίας είς τό δεσπόζον της τάς διεθνών σχέσεις κλίμα τής ύφέσεως. Είς τό συμπέρασμα αυτό καταλήγουσ σήμερα οι ένταθα διπλωματικόν παρα- τηρηταί σχολιάζοντες τήν έ- ξαγγελθεισαν χθές τήν νύκτα εξ 'Αγκυρας νέαν έντυπωσιακήν πληροφορίαν καθ' ήν ή Τουρκία πρωθυπουργός θα πραγματοποιήση σήμερα επί- σκεψιν είς τήν Η.Α.Δ. εϋθής μετάξυ τό ταξιδίου του είς τήν Σοβιετικήν 'Ενωσιν.

Τά ταξίδια Μεντερές-Νασέρ, καθόσον ή ένέργος δράσις πρός εξομάλυναν των τουρκοαφρι- κικών άντιθέσεων των ήγετων του Πακισταν και τής 'Ινδο- νησίας. Ν. ΥΟΡΚΗ, 16 Παρά τά τευονθείς τό Στέγη Ντιπάρ- γμεντ άπέφυγε μέχρι στιγμής να προβή είς σχόλια περί τής προσεχούς μεταβάσεως του κ. Μεντερές είς Μόσχαν, έν ένα- ταθα πολιτικού και διπλωμα- τικού παράγοντος δέν άποκρύ- πται δέν αφινδιστικώς και τάς άνησυχίας τής 'Αμερικανικής Κυβερνήσεως έν τής έ- πιπεκτικώς άνταλλαγής έπι- σκεψών μεταξύ Μόσχα και 'Αγκυρας. 'Υπό των αυτών παραχόν- των ή πρωτοβουλία του κ. Μεντερές χαρακτηρίζεται ως τελείως άπροσδόκητος, δυνα- μική να έχη επικινδύνους συ- νεπειάς επί τής έσωτερικής καταστάσεως είς Τουρκίαν και να έξασθενή τήν φιλοδυτι- κήν γνώμην είς τόν πλέον ευαίσθητον τομέα, προς ένί- σχυσιν του όποιου αί 'Ην. Πο- λιτεϊαί δέν έφείσθησαν τερατεί- ον όλίκαν και ήθικων θυσιών.

Ο ΠΑΠΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΠΟΙΗΣ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ, 16. Τό ραδιοφωνικόν μήνυμα, τό όποιον θα άπευθύνη ή Πάσχα είς όλόκληρον τόν κόσμον, θα δημοσιευθή τήν ίδίαν ημέραν είς έκτακτον έκδοσιν του 'Ρω- μαίου Παρατηρητού.

Τό Πασχαλινόν μήνυμα εί- ναι πνευματικώς χαρακτηρός και περιλαμβάνει έκκλησιν ύπερ τής όμονοίας και τής συνεργασίας μεταξύ των λαών, ύπό τό φθς τής χριστιανικής πίστewς.

Ο κ. ΚΑΝΕΜΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΣ ΜΟΝΑΔΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 15. 'Ο άντιπρε- σβευτής Κυβερνήσεως κ. Κα- νεμώπουλος θα έπισκεφθή αύ- ριον τούς στρατώντας των 'Α- θηνών. Ούτω τήν 11.20 θα μεταβή είς τό ΚΕΒΟΠ, τήν 11ην είς τό άρχηγείον ναυτι- κής εκπαιδεύσεως του Σκαρ- μαγκά, τήν 12.50 είς τήν χω- ροφυλακήν Μακρυγιάννη, τήν 1.05 είς τήν 'Ασφάλειαν τής 'Αστυνομίας Πόλεως, τήν 1.25 είς τήν Ξυλοήν 'Αερο- πλοίας και τής μονάδας Τα- τοτου και τήν 1.50 θα έπι- σκεφθή τήν διοίκησιν χωρο- φυλακής τής Τροχαίαν και τήν ασφάλειαν Κηφισιάς.

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ

ΡΟΔΟΣ, 16. 'Ο πρωθυπουργός κ. Καραμανλής θα παραστή ση- μερον είς τήν τελευταίη τής 'Ανα- στάσεως είς τόν ναόν του Ευαγγ- ελιού. Αθριον ό κ. πρωθυπουργός θα εορτάση τό Πάσχα με τούς άν- θρας των έδω στρατιωτικών δυ- νάμεων και τήν Τρίτην θα άνα- χωρήση είς 'Αθήνας.

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 16. 'Ο έν Λονδίμη άναποκρητίς των 'Ατάρις τής Κύπρου μεταβί- δει ότι επίκειται συμφωνία μεταξύ Βρετανίας και Κυ- πριών. Η διαφορά, προσθέτει, είς ό,τι άρραβή τήν έκτασιν των βρετανικών βίσεων, δέν άφραρ πλέον παρά όλίγα τε- τραγωνικά μίλλια. Οι Κύπριοι άναμένουν τήν έπιστροφήν του Βρετανού ύ- πουργου των 'Αποικιών κ. 'Εϊμερ δια να πληροφορηθούσ τήν άπάντησιν του Λονδίνου είς τάς τελευταίας προτάσεις του 'Αρχιεπισκόπου Μακα- ρίου. Κατά τούς άγγλικούς δι- πλωματικούς κύκλους, δέν πι- στεύεται ότι αί άγγλοκυπρια- κές διαπραγματεύσεις θα έπα- νληφθούσ πρό τής Πέμπτης.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ [ΑΓΙΟΥΣ] ΤΟΠΟΥΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

'Εξ 'Ιεροσολύμων ελήφθη χθές τηλίκως τό κατωτέρω μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Πατρών:

«Ευλαβέστατον κλήρον, Ευσέβέστατον πλήρωμα Θεοσώτου ήμων Μητροπόλεως, «Από 'Ευφρόνον τάφον 'Αναστάτος Σωτήρος άπευδύνονμεν χαρμόσυνον χαίρετισμόν: Χριστός 'Α- νέστη.»

«Ευχόμεθα όλοψυχώς 'Αναστάς Κύριος όδοθή πηγή χαράς, εύτυχίας, ειρήνης και πάσης πνευμα- τικής δωρεάς και εύλογίας.

† 'Ο Πατρών Κωνσταντίνος»

ΑΝΤΙΚΡΥΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΖΩΗ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Τού συνεργάτου μας κ. ΚΡΙΤΩΝ ΘΩΜΑΣ

Τό μυστήριο τής ζωής δέν μάς άπαράλογο πού. Τό νού- όμα, τό ζώμα. Έρχεται π- νευρωσμένο με τή λαμπρή ά- λουργία τής αούης. Ζωγρα- φεί με ή αμύτινα κραγιόν τά πέταλα του ρόδου. Άλλικα βά- φει τά πέπλα τής παραπούσεως. Λαμποκίσει στού άγριμού τό μάτι. 'Υφαινει, για τό σκουλική, τής πεταλούδας τά φερά. Κα- τεβαίνει από τούς αιθέρες λευ- κό χόνι στην άνθισμένη γη. Γί- νεται χυμός και φύλλο και λου- λουδι και καρπόσις.

Τό μυστήριο τής ζωής, όσο κι' άν παραμείνει μυστήριο, πάν- τά μίληα της. Γιατί να μάς ά- παχολήσει αυτό τό μυστήριο; 'Ο θάνατος είναι ό μεγάλος άνεξήγητος. 'Ο έκμηδίσθη, 'Ο γυριστός στο χόμα. 'Ο άφα- νισμός. Αυτός είναι, που τρα- βεί πάνω μας τό άπέραντο μαύρο σάβανο τής αιώνιας νό- χτας. Αυτός κρύβει τόν ήλιο και τυλίγει τ' άστέρια σε μα- ρα κρέπα. Αυτός βάνει τό κρό- του δόχτυλο στην καρδιά μας να σταματήσει τά ρυθμικά τής σκρηματίας. Τόν είπαν 'Αδη, τόν είπαν 'Ερεβός, τόν είπαν Κόλση. Είναι τό Μυθόν και είναι τό Πάν.

'Ο θάνατος. Στυγνός με βά- θρο του τόν τάφο. 'Ο άνθρώπος με φρικη γονατίζει δίπλ' άπ' αυτόν, που θα κρύψει τόν πο- λυαγαπημένο του νεκρό. 'Από-

θμενος κοί σκοτεινός, φθάνει κάτω και πέρ' από τά 'έγκυτα τής γής. 'Αφώτιστος και βου- βός μάς άποκρίνεται μόνον ή 'Ανατριχαστική σιγή. 'Ο θάνα- τος κάνει τό στερέωμα να φα- νεται σάν μία τερατία πλάκα τάφο. Κι' ούτε μπορεί κανείς να σηκωθεί τήν κατακατή θύ- ρα του μνημείου.

Ποιός λοιπόν θα μπορούσε ν' άνοίξει τήν πύλη πρός τούς άθάρτους κόσμους πέρ από τούς άστρικούς όρίζοντες; Νά δρασκελίσει τό διάστημα; Νά νοίξει όρόμους μέσα στους πλα- τήτες; Αυτός μπορούσε να τό κάμει μόνον ένας Θεός. Μόνον ένας Θεός θα νικούσε τή σκο- τεινή δύναμη που με κρέα χέ- σια πνίγει τό παιδί στην κόυνη, οβήνει τή φλόγα στού έφρηου τά μάτια, σφιχτοδένει του γέ- ρου τό σαγονία. Μόνον ένας Θεός μπορούσε ναβήσιν σάν λυ- τρωτής.

Κι' ή Θεός αυτός έπρεπε να γεννηθεί, σάν άνθρώπος. Να πονώσει τό σαρκικόν, άνθρώπι- νο πόνον. Να πεινάσει για τούς καρπούς τής σικιάς, να διψά- σει για τό νερό του πηγαδιού. Να ριγίθη στούς όλοφρομύς τής μητέρας για τό νεκρό τής μονακρίβου, να νοιώσει τό κενό που άφρησ γύρω του ή χυμός άγαπημένου φίλου. Να περπα- τήσει με τούς τυφλούς στού σκο- τού, να φάει τό μικρό ψωμί του σκλάβου. Να διαπιστώσει άνόκη πόσο δηλητηριώδη τάς μολύνει τό άνθρώπινο αίμα, πό- σο μοιάζει τούς τάφοσ, τόν ύ- ποκρίτην τό χαμόγελο. Να ση-